

# Доля солдатська

Олександр Мінович

Два роки в окопах, черствіє душа  
Так хочеться мирних світанків  
А десть там Різдво, Новий рік, Коляда  
І посівальники зранку

Два роки в окопах, війна все й війна  
Так сняться село, наша хата, родина  
А десть уже полем гуляє весна  
І проліски перші, і рідна, зелена місцина

Два роки в окопах, над прірвою мить  
Аби поховать побратимів  
А десть там вже спіють високі жита  
І літо без нас паленіє

Ми вистоем-стерпимо, зборемо зло  
Що знову над світом лютує  
Якщо ж і поляже з нас хто  
Він проліском, житом до вас повертує